

Sygn. akt IX Ka 1123/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Szeliga

Sędziowie: SO Zbigniew Karamara

SO Ewa Opozda-Kałka (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Dariusza Rakoczego

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2013 roku

sprawy S. M.

oskarżonego o przestępstwa z art. 159 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
i inne

A. R.

oskarżonego o przestępstwa z art. 159 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Skarżysku Kamiennej

z dnia 12 kwietnia 2013 roku sygn. akt II K 656/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego S. M. w ten sposób, że przyjmuje, iż oskarżony dopuścił się występku przypisanego mu w punkcie IV wyroku w miejscowości J.;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok, co do oskarżonego S. M. i w całości co do oskarżonego A. R. utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa po 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych na rzecz adw. G. M. za obronę z urzędu oskarżonego A. R. w postępowaniu odwoławczym i na rzecz adw. K. S. za obronę z urzędu oskarżonego S. M. w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonych A. R. i S. M. od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

IX Ka 1123/13

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Skarżysku-Kamiennej oskarżyła S. M. o to, że:

I. w dniu 24 czerwca 2012r. w miejscowości J. gmina Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z A. R., przy użyciu łopaty a także narzędzia przypominającego nóż wziął udział w pobiciu M. G. w ten sposób, że wielokrotnie uderzał wyżej

wymienionego pokrzywdzonego łopata oraz kopał i bił pięścią po głowie i po całym ciele, czym naraził pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157 § 1 kk, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci ogólnych stłuczeń ciała, złamania kości nosa, złamania kości szczękowej lewej, złamania przyśrodkowej ściany oczodołu z rozedmą tkanek wewnątrzoczdolowych, stłuczenia genitaliów skutkujących naruszeniem czynności narządów ciała u pokrzywdzonego na okres czasu powyżej dni siedmiu,

tj. o czyn z art. 159 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

II. w dniu 24 czerwca 2012r. w miejscowości J. gmina Ł. groził pokrzywdzonemu M. G. popełnieniem przestępstwa na jego szkodę wypowiadając wielokrotnie w jego kierunku groźby pozbawienia życia, połamania kości, które to słowa wzbudziły

u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

III. w dniu 24 czerwca (...). w miejscowości J.gm. Ł. prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynik

I badania 2,20%, wynik II badania 2,17% alkoholu we krwi, nie stosując się do prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego

w Skarżysku-Kamiennej sygn. akt VI K 763/04 z dnia 30 maja 2005r., 10 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych

w związku ze skazaniem za czyn z art. 178a § 1 kk i inne art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego

w Skarżysku-Kamiennej sygn. akt II K 65/06 z dnia 28 kwietnia 2006r. za przestępstwo z art. 178a § 1 kk i inne na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 31.08.2005r. do 20.02.2006r. oraz od 13.02.2007r. do 20.02.2010r.

tj. o czyn z art. 178 § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

IV. w dniu 24 czerwca 2012r. w miejscowości Z. gmina Ł. prowadził na drodze publicznej pojazd marki F. (...) o nr rej. (...) nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy

w Skarżysku-Kamiennej sygn. akt II K 65/06 z dnia 28 kwietnia 2006r. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczone przez Sąd Rejonowy w Skarżysku-Kamiennej sygn. akt II K 661/10 z dnia 23.12.2010r. za przestępstwo z art. 244 kk i art. 64 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą karę odbywał w okresie od 24.03.2011r. do 24.03.2012r.,

tj. o czyn z art. 244 kk i art. 64 § 1 kk

oraz A. R. o to, że:

I. w dniu 24 czerwca 2012r. w miejscowości J. gmina Ł. działając wspólnie i w porozumieniu ze S. M., przy użyciu noża i łopaty wziął udział w pobiciu M. G. w ten sposób, że wymachując nożem spowodował rozcięcia prawego przedramienia;

II. w okresie od 23 czerwca 2012r. do 24 czerwca 2012r. w miejscowości Z. gmina Ł. i J. działając w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób groził P. M. i M. G. popełnieniem przestępstwa na ich szkodę wypowiadając wielokrotnie w ich kierunku groźby pozbawienia życia, połamania kości, które to słowa wzbudziły w pokrzywdzonych uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione

i tak:

a. w dniu 23 czerwca 2012r. w miejscowości Z. gmina Ł. groził P. M. popełnieniem przestępstwa na jego szkodę wypowiadając wielokrotnie w jego kierunku groźby pozbawienia życia, połamania kości, które to słowa wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

b. w dniu 24 czerwca 2012r. w miejscowości J. gmina Ł. groził M. G. popełnieniem przestępstwa na jego szkodę wypowiadając wielokrotnie w jego kierunku groźby pozbawienia życia, połamania kości, które to słowa wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk i art. 91 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Skarżysku-Kamiennej wyrokiem wydanym w dniu 12 kwietnia 2013r. w sprawie sygn. akt II K 656/12

I. uznał oskarżonych: S. M. i A. R. w ramach zarzucanego każdemu z nich jako I-ego aktem oskarżenia czynu za winnych tego, że: w dniu 24 czerwca 2012r. w miejscowości J. gmina Ł. działając ze sobą wspólnie i w porozumieniu, przy czym A. R. używał niebezpiecznego narzędzia w postaci noża, wzięli udział w pobiciu M. G. w ten sposób, że A. R. zadawał pokrzywdzonemu ciosy nożem a nadto obaj kopali go i bili pięściami po głowie i po całym ciele, czym narazili pokrzywdzonego na niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157 § 1 kk,

w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia twarzy, złamania kości nosa, złamania podstawy wyrostka czołowego lewej kości szczękowej, złamania przyśrodkowej ściany oczodołu z rozedniętą tkanką wewnątrzoczdolową, rany ciętej policzka lewego, stłuczenia klatki piersiowej po stronie lewej, stłuczenie podżebrza lewego, stłuczenia genitaliów i rany ciętej przedramienia lewego, które naruszyły czynności narządów jego ciała na okres czasu powyżej dni siedmiu, przy czym A. R. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 1 roku będąc uprzednio skazanym

w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk za umyślne przestępstwo podobne, w związku ze skazaniem przez Sąd Okręgowy w Kielcach

w sprawie III K 56/02 z dnia 20.09.2002r. za czyn z art. 162 § 1 kk w zw.

z art. 64 § 1 kk na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach 05.09.2001r. do 20.09.2002r., od 04.09.2003r. do 27.05.2004r. oraz od 01.02.2007r. do 24.09.2007r., tj. popełnienia przestępstwa z art. 158 § 1 kk wobec S. M.,

a wobec A. R. z art. 159 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, i na podstawie art. 158 § 1 kk wymierzył oskarżonemu S. M. karę 1 roku i 4 miesięcy, a oskarżonemu A. R. na podstawie art. 159 kk w zw. z art. 64 § 2kk wymierzył karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego S. M. w ramach zarzucanego mu

w punkcie II aktu oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że w dniu 24 czerwca 2012r. w miejscowości J. gmina Ł. wielokrotnie groził pokrzywdzonemu M. G. popełnieniem przestępstwa pozbawienia życia co wzbudziło u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione, tj. popełnienia przestępstwa z art. 190 § 1 kk i na podstawie art. 190 § 1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

III. oskarżonego S. M. w ramach zarzucanego mu

w punkcie III aktu oskarżenia czynu uznał za winnego, że w dniu 24 czerwca 2012r. w miejscowości J.Gm. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki F. (...)o nr rej. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy czym czynu tego dopuścił się

w okresie stosowania orzeczonego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Skarżysku-Kamiennej w sprawie II K 65/06 z dnia 28 kwietnia 2006r. środka karnego w postaci 10 lat łącznego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz będąc uprzednio karany za przestępstwa z art. 178a § 1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz art. 178a § 1 kk

i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, w sprawach II K 170/02, VI K 763/04, VI K 257/05 Sądu Rejonowego w Skarżysku-Kamiennej i w sprawie VIII K 608/05 Sądu Rejonowego w Kielcach, przy czym nadto czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6-ciu miesięcy pozbawienia wolności za

umyślne przestępstwo podobne, będąc uprzednio skazanym wyrokami objętymi wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Skarżysku-Kamiennej w sprawie II K 65/06

z dnia 28 kwietnia 2006r. za przestępstwa z art. 178a § 1 kk i inne na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 31.08.2005r. do 20.02.2006r. oraz od 13.02.2007r. do 20.02.2010r., tj. popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności; a na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszystkich pojazdów mechanicznych na okres 8 lat;

IV. oskarżonego S. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie IV aktu oskarżenia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i na podstawie art. 244 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;

V. oskarżonego A. R. w ramach zarzucanych mu w punkcie II aktu oskarżenia czynów uznał za winnego tego, że: w okresie od 23 czerwca 2012r. do 24 czerwca 2012r. w miejscowości Z. i J. działając w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób groził P. M. i M. G. popełnieniem przestępstwa na ich szkodę wypowiadając wielokrotnie w ich kierunku groźby pozbawienia życia, które wzbudziły u pokrzywdzonych uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione i tak:

- w dniu 23 czerwca 2012r. w miejscowości Z. groził P. M. popełnieniem na jego szkodę przestępstwa pozbawienia życia, które to słowa wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

- w dniu 24 czerwca 2012r. w miejscowości J. groził M. G. popełnieniem na jego szkodę przestępstwa pozbawienia życia, które to słowa wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

tj. popełnienia dwóch przestępstw z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i na podstawie art. 190 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone wyżej wobec oskarżonych kary pozbawienia wolności połączył i orzekł kary łączne; wobec S. M. w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności, a wobec A. R. w wymiarze 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonym na poczet orzeczonych wobec nich kar łącznych pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie; wobec S. M. od 24 czerwca 2012 roku do 22 stycznia 2013 roku, a wobec A. R. od 24 czerwca 2012 roku do 22 stycznia 2013 roku;

VIII. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócił M. G. szpadel ogrodniczy drewniano-metalowy;

IX. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonych od kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa;

X. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. M. kwotę 729,88 zł, a na rzecz adw. K. S. kwotę 929,88 zł tytułem wynagrodzenia za wykonywaną obronę z urzędu.

Apelacje od wyroku wnieśli obrońcy obu oskarżonych.

Obrońca oskarżonego A. R., na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 kpk zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

1. obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 4 kpk, 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk i art. 424 § 1 pkt 1 kpk, która miała wpływ na treść wyroku, a wynika z oparcia go wyłącznie na wybiórczych fragmentach materiału dowodowego w tym sprzecznych ze sobą zeznaniach świadków, a w konsekwencji rozstrzygnięcie rodzących się wątpliwości wyłącznie na niekorzyść oskarżonego, a także nie wykazanie w uzasadnieniu wyroku na jakich dowodach Sąd oparł przekonanie, iż oskarżony był aktywnym uczestnikiem – współsprawcą zdarzenia będącego przedmiotem I-go zarzutu aktu oskarżenia oraz, że posługiwał się nożem,

a w konsekwencji:

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść, a wyrażający się w uznaniu oskarżonego za winnego popełnienia zarzuconych mu przestępstw, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na tak jednoznaczne rozstrzygnięcie i nie prowadzi do wniosków jakie poczynił Sąd.

Formułując zarzuty jak wyżej oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu przestępstw, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów obrony z urzędu oskarżonego A. R. w postępowaniu przed Sądem Okręgowym.

Obrońca oskarżonego S. M., na podstawie art. 438 pkt 3 i 4 kpk zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść a polegający na nieuzasadnionym przypisaniu oskarżonemu S. M. sprawstwa czynu I o pobicie i czynu II o groźby, podczas gdy w rzeczywistości zebrany w sprawie materiał dowodowy na przypisanie sprawstwa w tym zakresie nie pozwala,

2. wymierzenie oskarżonemu S. M. rażąco niewspółmiernie surowej kary 3 lat pozbawienia wolności oraz rażąco surowych kar za cztery zarzucane mu czyny a także środków karnych, bez uwzględnienia roli oskarżonego w zarzucanych mu czynach oraz bez rozważenia wszystkich okoliczności podmiotowo-przedmiotowych.

W konkluzji apelacji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynów opisanych w pkt I i II oraz wymierzenie za czyny III i IV zdecydowanie łagodniejszych kar jednostkowych oraz kary łącznej oraz złagodzenie orzeczonego środka karnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zarzuty odwoławcze wyartykułowane w obu apelacjach nie są zasadne.

Apelacja wniesiona przez obrońcę oskarżonego S. M., okazała się o tyle skuteczna o ile doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku wobec tego oskarżonego poprzez przyjęcie, iż S. M. dopuścił się występku przypisanego mu w pkt IV wyroku w miejscowości J..

Wbrew zarzutom wyartykułowanym przez skarżących Sąd Rejonowy w toku prawidłowo przeprowadzonego przewodu sądowego zgromadził wszystkie dowody niezbędne dla rozstrzygnięcia, wnikliwie i szczegółowo je przeanalizował, oraz dokonał na ich podstawie prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie czynów przypisanych oskarżonym.

Ocena dowodów dokonana przez Sąd I instancji, nie wykracza poza ramy określone przepisem art. 7 kpk, ani nie pozostawia miejsca na żadne wątpliwości, w tym również i te o jakich traktuje przepis art. 5 § 2 kpk.

Ustalając sprawstwo oskarżonych: S. M. i A. R.

w zakresie czynów popełnionych na szkodę M. G. (pkt I, II, V wyroku),

a nadto czynu popełnionego przez A. R. na szkodę P. M. Sąd Rejonowy słusznie postąpił opierając się na zeznaniach: P. M., K. P. i P. K..

Zeznania wyżej wskazanych świadków są konsekwentne i spójne. Wskazują one w sposób oczywisty, iż w okolicznościach opisywanych przez świadków oskarżony A. R. groził P. M. nożem, przy czym groźby wypowiediane przez oskarżonego wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że mogą być spełnione.

Z kolei najistotniejsze znaczenie dla bytu przestępstw popełnionych przez obu oskarżonych na szkodę M. G. mają zeznania składane przez pokrzywdzonego, który w sposób sumienny i rzetelny przedstawił przebieg zdarzeń popełnionych na jego szkodę przez oskarżonych.

Sąd Rejonowy oceniając zeznania tego świadka słusznie uznał je, z przyczyn szczegółowo wskazanych w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, za miarodajny dowód w sprawie.

Zeznania pokrzywdzonego, co akcentował Sąd I instancji znajdują uzupełnienie i potwierdzenie w tym co oświadczał T. J., który zupełnie przypadkowo znalazł się na miejscu zdarzenia i będąc osobą obcą dla oskarżonych nie miał żadnego powodu ku temu, żeby bezpodstawnie obciążać oskarżonych.

Zeznania w/w świadka w pełni zasługują na nadanie im przymiotu wiarygodności.

Zeznania w/w świadków znajdują ponadto potwierdzenie i uzupełnienie w zeznaniach: D. N., A. K. (1), A. K. (2), oraz w opinii biegłego lekarza S. S.. Wyżej wskazane dowody pozwalają na precyzyjne odtworzenia ról jakie w toku przedmiotowego zajścia odegrali obaj oskarżeni.

Słusznie postąpił Sąd Rejonowy traktując wyjaśnienia oskarżonych, w których przedstawiają inny, niż ustalony przez Sąd przebieg zdarzenia, za konsekwencję przyjętej przez nich linii obrony.

W świetle wyjaśnień składanych przez oskarżonego S. M. także nie budzi wątpliwości jego sprawstwo co do przypisanych mu czynów związanych z prowadzeniem przez niego pojazdu mechanicznego jak i prowadzeniem samochodu w stanie nietrzeźwości.

Reasumując powyższe stwierdzić należy, że skarżący kwestionując poczynione przez Sąd I instancji ustalenia w zakresach wskazanych w apelacjach de facto polemizują z nimi, nie przytaczając żadnych racjonalnych argumentów, które były w stanie podważyć tok rozumowania Sądu prowadzący do tych ustaleń.

Biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kar określone w art. 53 kk, a więc uwzględniając te okoliczności, które były przedmiotem ocen i rozważań Sądu I instancji, nie można uznać kar wymierzonych oskarżonym, za rażąco niewspółmiernie surowe.

Uwzględniając związek podmiotowo-przedmiotowy istniejący pomiędzy czynami przypisanymi oskarżonym, również orzeczone wobec nich kary łączne są sprawiedliwe i wyważone.

Biorąc pod uwagę powyższe, na podstawie art. 437 § 1 kpk orzeczono jak w wyroku.

O wynagrodzeniu należnym obrońcom z urzędu oskarżonych w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 z późniejszymi zmianami).

Uwzględniając aktualne sytuacje rodzinne i majątkowe oskarżonych zwolniono ich id kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym (art. 624 § 1 kpk).

/SSO Ewa Opozda-Kałka/ /SSO Anna Szeliga/ /SSO Zbigniew Karamara/